

JANEZ OVSEC je tokrat poskrbel za popolno presenečenje, za odkritje tistega dela svoje kreativnosti, ki je širši publiki povsem neznan. Subtilen akvarelist, ki prisega predvsem na krajino, je pod mentorstvom akademske slikarke in magistre umetnosti Ane Sluge vstopil tudi v svet krokija (fr. beseda croqui – skica), natančneje hitrih skic po živem modelu.

Dokazal je, kaj vse zmore izraziti s črto in kako hitro lahko povzame bistvo človeške figure. Najprej je krokije začel risati z različno mehкими svinčniki. Nato je prešel na risanje z ogljem, ki pa ga je hitro opustil, saj mu poteza ni tekoče drsela po belini papirnate podlage. In potem je nosilec zapisa postal flomaster, ki omogoča spreminjanje debeline črtne sledi. Ta risarska tehnika mu je

prinesla obilo željenih efektov. V zadnjem času je posegel še po barvi. Črnemu risarskemu konstruktumu namreč v nekaterih rešitvah dodaja pigmente osnovnih barv in barvo inkarnata. Tako nastajajo kolorirani krokiji, v katerih pa je risba še vedno dominantna in prepričljiva. Nastopa lahko kot povsem polnomočna in samostojna likovna entiteta, ki ne potrebuje podpore barv, jo pa vsekakor sprejema. Janez Ovsec s serijo krokijev dokazuje, da zelo dobro obvlada risarske spretnosti in da zna v to najbolj primarno, najbolj elementarno likovno izrazilo povzeti bistvo figuralnega lika. Vzpostavi tako temeljne obrazne poteze in

s tem človekov izraz ter zajame formo telesa in njegov kontrapost. Trup telesa in glava oz. obraz sta pogosto predstavljena frontalno, pa tudi v rahlem zasuku ali profilu. Figure so stoječe, sedeče, ležeče, skratka zajete v določenem statičnem trenutku. Avtor neposredno vizualno doživetje človeka hipoma prelije v črtni zapis, kar pomeni, da zna videti, se fokusirati na bistvo človekove pojavnosti, odkriti njegov izraz ter vse to prenesti v likovno govorico risbe. Uresničuje jo z jasnimi, ekspresivno izživetimi sledmi. Pri tem razpira širok repertoar črt: tanke in debele, ostre in mehke, intenzivne in z rahlejšimi sledmi, vselej pa so izvedene suvereno in kaligrafsko tekoče. Za poudarjanje obrisov avtor praviloma uporablja močnejše konture, vse ostale debeline in intenzitete pa prispevajo tako k zajetu forme kot k oblikovanju njene volumetričnosti. Ena sama črta je magična sled, ki utelesi formo, ji da izraz ter jo oživi.

LJUBICA KRIVEC se je najprej posvetila akvarelu. Želja po raziskovanju in subjektivnem ter senzibilnem likovnem izpovedovanju pa jo je pripeljala tudi na področje akrilnega slikarstva. Ko skušamo preoblikovati stvarno resničnost, stopimo v svet čutnega in čustvenega, se neizogibno dotaknemo lastne notranjosti in razkrijemo prvinsko resnico. Tako njen abstraktno zasnovan opus sega onkraj predmetnega in se razpenja vse do

kozmičnih prostranstev, predvsem pa vselej znova zajema iz osebnih globin. Predstavlja eruptivno slikarsko akcijo, skozi katero se odločno, ekspresivno izživeto manifestirajo linije in barve, pa tudi strukturalni poudarki. Prav z izraznostjo tekstur in dodanih nekonvencionalnih slikarskih materialov se njena likovna izkušnja približuje informelu.

Pri uresničevanju slikarskih ciljev ostaja zvesta tudi akvarelnim efektom, saj so njeni nanosi akrilnih barv pogosto mehki, artikulirani v sproščene barvne madeže in lazurno učinkujoči. Sproščenost dodatno naglasijo akcije, sorodne slikarskemu drippingu.

Tako nastaja dinamično likovno dogajanje, v katero sežejo tudi izraziteje definirane in barvno gostejše ploskve ter gestualno odločne linijske sledi. Slednje nastajajo kot virtuozna, mehko vijugasta, kaligrafsko tekoča sled, ki predstavlja nenadzorovano sproščanje notranjih vzgibov, intimnih občutij in razpoloženj, seže pa vse do intenzivnejših, ekspresivno izživetih intervencij. Tako oblikovane, dinamične in domiselne celote so prava manifestacija bogastva likovnih efektov. Pripisujemo jih tudi živopisani paleti barv, ki uprizarjajo slikovite in celo drzne odnose med posameznimi barvnimi imenovalci. Barvni spekter razkriva trenutno slikarkino notranje razpoloženje, vsekakor pa se nagiba k živahnim, močnim, temperamentnim vrednostim. V barvah ni skrita le notranja atmosfera, temveč tudi posebna energijska moč. Avtorica pa gledalcu posreduje še energijsko gestikulacijo motiva, ki preko odprtih kompozicijskih zasnov seže v širši prostor. Za Ljubico Krivec je slikarstvo prevajalnik notranje resnice v likovno-vizualno izpoved. Svoboda njenega izražanja pa pridobiva naglas abstraktnega ekspresionizma z nezamenljivo čutno, čustveno in duhovno konotacijo.

